

РЕШЕНИЕ

№ 7734

за поправка на очевидна фактическа грешка

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8136** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от АПК.

С молба от 08.12.2021г. адв. Ч. сазира съда за допуснатата техническа грешка при постановяване и обявяване в системата на АССГ на решение по делото.

Съдът констатира, че постановеното Решение №6954/24.11.2021г. не съответства като съдържание на страните, фактите и конкретния спор по делото. Допуснатата е техническа грешка, която следва да се отстрани по реда на чл.175 от АПК.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

Поправя допуснатата очевидна фактическа (техническа) грешка в Решение №6954/24.11.2021г., което да има следното съдържание:

"Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С. срещу решение № 20155029 от 09.07.2021 г., постановено по НАХД № 6163 от 2021 г., опис Софийски районен съд (СРС), НО, 131 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 494452-F518187/12.02.2020 г., издадено

от заместник директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложена глоба в размер на 200 лв. на Б. П. Ч., в качеството му на управител на „А.“, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Касаторът поддържа съображения за незаконосъобразност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт. Изтъкнато е, че изводът на СРС за липса доказателства, относно материалната компетентност на наказващия орган, е неправилен. По делото пред въззивната инстанция била представената Заповед с № ЗМФ-644 от 28.08.2020 г., напълно съответстваща по съдържание на заповедта в сила към момента на издаване на процесното НП, с № ЗМФ-610 от 03.07.2018 г. Във тази връзка, оспорва констатациите и мотивите на обжалваното решение. В жалбата се заявява още, че Заповед № ЗМФ-610/03.07.2018 г. ще бъде допълнително представена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Б. П. Ч., не изпраща процесуален представител. С писмо от 20.09.2021 г., чрез адв. М. Ч., взима становище по жалбата. Счита същата за неоснователна и моли съда да не я уважава.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Същият е приел за безспорно установено, че въз основа на информацията относно юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет /ГФО/ за 2018г. за публикуване в Търговския регистър до 02.07.2019г, изпратена на 21.08.2017г от Агенция по вписванията. На 25.09.2019г., от страна на органите на НАП е извършена проверка в Търговския регистър. В хода на същата е установено, че и към тази дата, дружеството, чийто управител Б. Ч., не е изпълнило задължението да публикува ГФО за дейността си за 2018 г.

От приложената годишна данъчна декларация по чл. 92 Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018г., е установено, че дружеството е реализирало общо приходи в размер на 299 034,76 лева, а нетни приходи от продажби за 2018 г. в размер на нула лева. Във връзка с това е изпратена покана до дружеството да се яви за съставяне на АУАН. В отговор на това, същото е подало заявление за вписване и обявяване на ГФО за 2018 г. на 02.10.2019 г. На 22.10.2019 г. на жалбоподателя е съставен АУАН, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 38 ал. 1, т. 1 от ЗСч. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление (НП) № 494452-F518187/12.02.2020 г., издадено от заместник

директора на ТД на НАП С., с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложена глоба в размер на 200 лв. на Б. П. Ч., в качеството му на управител на „А.“, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Въззивният съд е разгледал законосъобразността на обжалваното пред него НП на всички основания, като е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено нарушението, както от обективна, така и от субективна страна.

Касационна инстанция счита, че в случая е безспорно, че към датата на издаване на процесното НП, дружеството, чийто управител е жалбоподателят, е предприятие по смисъла на чл. 2, т. 1 от ЗСч - търговец по смисъла на Търговския закон. Ето защо следва да публикува - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, годишния финансов отчет на дружеството. Безспорно е също, че дружеството е извършвало дейност през отчетния период 2018 г. Несъмнено от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че ГФО на дружеството за 2018 г. не е публикуван в Търговския регистър в срок. Чл. 16, ал. 1 от ЗСч е регламентирано, че ръководителят на предприятието: (т.4) отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон, а в §1, т. 24 от ДР на ЗСч е дефинирано легално понятието "ръководител на предприятие" като лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците - акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата. Според приложената санкционна норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 05 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. Видно от съдържанието на цитираните разпоредби, законодателно са предвидени, както възможността за ангажиране отговорността на юридическото лице, с налагане на имуществена санкция, така и административнонаказателната отговорност на всяко друго (с използвания израз "който") лице, задължено за публикуването на финансов отчет, включително и физическо такова, за което в първата хипотеза на чл. 74, ал. 1 от ЗСч е предвидено наказване с административно наказание "глоба".

Въпреки изрично изискваните, включително и във връзка с дадените от АССГ указания, доказателства удостоверяващи компетентност на наказващия орган към момента на издаване на наказателното постановление не са представени. С разпореждане от 11.05.2021 г. на съдията-докладчик по НАХД № 6163/2021 г. на СРС, указал на ТД на НАП С. да представи писмени доказателства за компетентност на административно-наказващия орган. В отговор на разпореждането - редовно връчено на 19.05.2021г., с писмо от 09.06.2021г. на юрисконсулт е представена Заповед № 4643/29.10.2019г. и Заповед № ЗМФ-644/28.08.2020г. Съгласно т. 2, б. А на последната, се установява, че действително се дава право на заместник - директорите на териториални дирекции на НАП да упражняват правомощията на наказващ орган за нарушения по Закона за счетоводството. СРС, установява обаче, че тя е издадена на 28.08.2020г., т.е. след издаване на процесното наказателно постановление, като няма и не може да има обратно действие, респективно не води до валидиране на издадените при липса на надлежно оправомощаване наказателни постановления. Въззивният съд

правилно изтъква, че правомощията на наказващ орган не са предоставени на заместник директорите на НАП и по силата на цитираната в НП Заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г., която въобще не третира делегиране по Закона за счетоводството, предвид което наказателното постановление се явява издадено от орган без материална компетентност.

С касационната жалба отново е представена Заповед № ЗМФ-644 от 28.08.2020г. с твърдението, че надлежното писмено доказателство - Заповед № ЗМФ-610 от 03.07.2018 г., ще бъде представена допълнително. Не се констатира, последната да е представена по делото.

При това положение изводите на СРС относно липсата на компетентност у длъжностното лице, издало процесното НП са изградени при точно прилагане на материалния закон. Представените пред касационната инстанция доказателства не са годни да опровергават тези изводи. Поради изложеното, постановеното от районния съд решение, с което се отменя наказателното постановление е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град, XXI-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20155029 от 09.07.2021 г., постановено по НАХД № 6163 от 2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 131 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест."

Решението за поправка на ОФГ е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.